ECLI:LV:RIRT:2019:0426.C33248119.10.S

Lietas Nr.C33248119
Lietas arhīva Nr.C-2481-19/27

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2019.gada 26.aprīlī

Rīgas rajona tiesa,
tiesnese G.Viļumsone,
ar tiesas sēdes sekretāri I.Valteri,
piedaloties atbildētāja /pers. A/ pārstāvim /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" prasībā pret /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja maksātnespējīgā SIA "/Nosaukums/" cēla tiesā prasību pret atbildētāju /pers. A/ par zaudējumu piedziņu.
Prasības pieteikumā, tā precizējumos, norādīti šādi argumenti.

[2] Ar Rīgas rajona tiesas 2018.gada 31.maija spriedumu pasludināts prasītājas maksātnespējas process. Ar maksātnespējas procesa administratora lēmumu atbildētājs noteikts par parādnieces pārstāvi prasītājas maksātnespējas procesā. Laikā līdz 2015.gada 11.novembrim atbildētājs bija prasītājas valdes priekšsēdētājs ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi.

[2.1] Maksātnespējas procesa administratore konstatēja, ka atbilstoši prasītājas bilances datiem uz 2018.gada 31.maiju prasītājas debitors 36 700 *euro* apmērā ir atbildētājs. 2018.gada 31.septembrī maksātnespējas procesa administratore nosūtīja atbildētājam brīdinājumu par parādsaistību izpildi 36 700 *euro* apmērā. Saistības netika izpildītas.

[2.2] 2018.gada 1.oktobrī maksātnespējas procesa administratore nosūtīja atbildētājam pieprasījumu par papildus informācijas sniegšanu un ar lūgumu iesniegt pierādījumus, kas pierāda, ka prasītāja tika norādīta, kā viens no kreditoriem atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas procesā. Šādus pierādījumus administratore nav saņēmusi.

[2.3] Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2013.gada 4.decembra spriedumu pasludināts atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas process. Kreditoru prasījumu pieteikšanās termiņā atbildētāja maksātnespējas procesā pieteikti nenodrošināto kreditoru - AS "Swedbank" un Rīgas Domes Pašvaldības ieņēmumu pārvalde, prasījumi. Prasītājas kreditora prasījums netika iesniegts atbildētāja maksātnespējas procesā.

[2.4] Ar Jūrmalas pilsētas tiesas 2014.gada 22.decembra lēmumu pasludināta atbildētāja saistību dzēšanas procedūra un ar 2018.gada 18.jūlija lēmumu - maksātnespējas process izbeigts, jo atbildētājs izpildījis saistību dzēšanas plānu.

[2.5] Atbildētājs, neiesniedzot kreditora prasījumu savā, fiziskās personas maksātnespējas procesā, ir atbildīgs kā juridiskas personas amatpersona par zaudējumu nodarīšanu kapitālsabiedrībai, tā kreditoriem. Neiesniedzot kreditora prasījumu tas netika iekļauts kreditoru reģistrā, sakarā ar ko ir iestājies prasījuma noilgums, līdz ar to, kreditors zaudē kreditora statusu un savas prasījuma tiesības pret parādnieku gan fiziskās personas maksātnespējas procesā, gan pēc tam, kad parādnieks ir atbrīvots no saistībām.

[2.6] Prasītāja, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 26.panta otro daļu, 43.panta pirmās daļas 10.punktu, 137., 138. un 140.pantu, Civillikuma 1770., 1772., 1775. un 1779.pantu, Maksātnespējas likuma 72.[1]panta trešo daļu, 92.panta un 95.panta pirmo daļu, un Komerclikuma 169.pantu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja zaudējumus 36 700 *euro* apmērā un ar tiesāšanos saistītos izdevumus, kā arī, noteikt prasītājas tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt 6 procentus gadā no piedzītās summas.

[3] Tiesā 2019.gada 11.februārī saņemti atbildētāja paskaidrojumi, kuros prasība netiek atzīta par pamatotu. Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

[3.1] Prasības pieteikumā norādītais prasības celšanas formālais pamats ir Maksātnespējas likuma 72.[1]panta trešā daļa, kas atbildētāja ieskatā ir nepamatots. Turklāt, pretrunīgs ar pārējām prasību pamatojošajām tiesību normām, jo tām ir būtiskas atšķirības. Maksātnespējas likuma 72.[1]panta piemērošanas gadījumā, prezumēts, ka valdes loceklis nodarījis zaudējumus sabiedrībai, ja tas nav sniedzis administratoram kādus grāmatvedības dokumentus. Tas nozīmē, ka izslēdzot pienākumu pierādīt zaudējumu nodarīšanas faktu pēc vispārējiem principiem un pēc būtības, rodas neapstrīdams pamats Komerclikuma 169.pantā noteiktajai valdes locekļa atbildības piemērošanai.

[3.2] No prasības pieteikuma izriet, ka prasītājai nav iesniegti pierādījumi, kas apliecina, ka atbildētājs, kā fiziska persona, savā fiziskās personas maksātnespējas procesā norādījis prasītāju kā kreditoru. Tas ir nepatiess apgalvojums, jo lietas materiālos šāds dokuments atrodas, kas arī bija prasītājas rīcībā, un uz kuru ir atsauce prasības pieteikumā, kurā norādīts, ka prasītāja ir viens no atbildētāja kreditoriem. Tāpat tas ir pilnīgā pretrunā ar prasības pieteikumā norādīto, kurā prasītāja atzīst, ka bija šo dokumentu saņēmusi. No tā izriet, ka saskaņā ar prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem, atbildētājs ir iesniedzis prasītos pierādījumus, secīgi, nav tiesiska pamata Maksātnespējas likuma 72.[1]panta piemērošanai nevienā tā daļā. Pierādījumi par prasītājas, kā kreditora, norādīšanu fiziskas personas maksātnespējas procesā ne tikai nebūtu atzīstami par grāmatvedības dokumentiem, tos arī nevarētu atzīt par prasītājas dokumentiem, jo tie ir fiziskas personas maksātnespējas procesa dokumenti. Atbildētāju nevar vainot grāmatvedības dokumentu neiesniegšanā arī tāpēc, ka citu prasīto dokumentu, piemēram, kreditora prasījuma pieteikumu iesniegt vienkārši nebija iespējams, jo tas nekad nav bijis sagatavots.

[3.3] Ievērojot to, ka lietā nav pierādījumu, kas ļautu piemērot Maksātnespējas likuma 72.[1]pantu, attiecīgi prezumēt, ka zaudējumi ir nodarīti un nav jākonstatē cēloniskā sakarība starp valdes locekļa rīcību un zaudējumu nodarīšanu, lai atbildētājai iestātos civiltiesiska atbildība, nepieciešams

konstatēt zaudējumu nodarīšanas faktu atbilstoši Civillikuma noteikumiem par zaudējumu atlīdzināšanu.

[3.4] Prasības pieteikumā norādīti argumenti, kāpēc atbildētājs ir atbildīgs par zaudējumu nodarīšanu, pamatojoties uz Civillikuma tiesību normām, taču minētie argumenti ir nepamatoti un neatbilst attiecīgo tiesību normu iztulkošanas un piemērošanas praksei. Prasītāja nepamatoti norāda, ka atbildētājs kā prasītājas valdes loceklis, neiesniedzot kreditora prasījuma pieteikumu savā fiziskās personas maksātnespējas procesā rīkojies prettiesiski. Kreditora prasījuma neiesniegšana maksātnespējas procesā nav prettiesiska rīcība. Kreditoriem ir tiesības, nevis pienākums iesniegt kreditora prasījumu. Atbildētājs norāda, ka, lai personu varētu saukt pie atbildības par deliktu, darbībai ir jābūt prettiesiskai. Uz atbildētāja rīcības prettiesiskumu precīzi, nespēj norādīt arī pati prasītāja. Prasības pieteikumā apgalvots, ka kreditoram ir pienākums iesniegt kreditora prasījuma pieteikumu, bet nenorāda tiesību normu, kura šādu pienākumu uzliek.

[3.5] Atbildētāja ieskatā, apgalvojums par atbildētāja vainu ir balstīts uz pieņēmumiem nevis lietā esošiem pierādījumiem. Kreditora prasījuma neiesniegšana pati par sevi nav vaina, bet tā var norādīt uz personas nolūku. Konkrētajā gadījumā ar nolūku nesniegt kreditora prasījuma pieteikumu nav racionāla pamata vairāku iemeslu dēļ. Atbildētājs ir prasītājas īpašnieks un valdes loceklis un pēc būtības nevar būt ieinteresēts zaudējumu nodarīšanā sabiedrībai, jo komercdarbības mērķis ir gūt peļņu. Kreditora prasījuma pieteikuma nesniegšanas nolūks būtu gūt labumu sev, kā fiziskai personai, nevis nodarīt zaudējumus sabiedrībai. Zaudējumi prasītājai faktiski tika nodarīti ar atbildētāja, kā fiziskas personas rīcību, iesniedzot fiziskas personas maksātnespējas procesa pieteikumu, nevis ar kreditora prasījuma pieteikuma neiesniegšanu šajā procesā, jo prasītāja šajā procesā atgūtu vien niecīgu daļu no neatmaksātā aizdevuma summas. Atbildētājam, kā fiziskai personai, prasītājas dalība atbildētāja maksātnespējas procesā pēc būtības neko neietekmētu, jo kreditoriem novirzāmo līdzekļu apmērs no tā nemainītos, kā arī nemainītos saistību dzēšanas plāna termiņš. No minētā izriet, ka lietas materiālos nav pierādījumu, par to, ka vienlaikus pastāv visi četri nepieciešamie priekšnoteikumi, lai atbildētājam iestātos pamats atlīdzināt zaudējumus. līdzekļu apmērs no tā nemainītos, kā arī nemainītos saistību dzēšanas plāna termiņš.

[3.6] Prasības pieteikumā norādīts, ka pamats pieprasīt civiltiesisku atbildību no atbildētāja izriet arī no Komerclikuma 169.panta pārkāpuma, jo atbildētājs nav rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Judikatūrā atzīts, lai noskaidrotu, vai ir iestājusies valdes locekļa atbildība, nepieciešams konstatēt, ka sabiedrībai ir nodarīti zaudējumi, kas radušies kā amatpersonas rīcības (darbības vai bezdarbības) sekas, kā arī, vai pastāv cēloniskais sakars starp amatpersonas rīcību un zaudējumiem. Tātad, lai sāktu darboties valdes locekļu vainojamības prezumpcija, kas pierādīšanas pienākumu pārliek no prasītāja uz atbildētāju (valdes locekli), prasītājai atbilstoši sacīkstes principam un vispārējiem Civilprocesa likuma noteikumiem, kas regulē pierādījumu iesniegšanu, nepieciešams pierādīt zaudējumu esamību. Prezumpciju paplašinoša piemērošana var novest pie viena procesa dalībnieka likumisko interešu nopietna aizskāruma. No lietā esošajiem materiāliem un prasības pieteikumā paustajiem argumentiem nevar konstatēt, ka prasītāja pierādījusi zaudējumu esamību, attiecīgi, atbildētājam nav nepieciešams pierādīt, ka tas ievērojis Komerclikuma 169.panta pirmās daļas prasības un attiecīgajā situācijā rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks.

[3.7] Norobežojoties no civiltiesiskās atbildības pēc būtības, atbildētājs vērš tiesas uzmanību uz nepamatoti aprēķinātu prasības summu. Prasītāja, bez jebkāda pamatota aprēķina norāda, ka no atbildētāja piedzenama visa neatmaksātā aizdevuma summa 36 700 *euro* apmērā. Atbilstoši Maksātnespējas likuma 147.panta piektajai daļai, maksātnespējas procesā no parādnieka atgūtie līdzekļi, kā arī parādnieka veiktie maksājumi tiek sadalīti starp kreditoriem proporcionāli attiecīgā kreditora pamatparāda apmēram. No tā izriet, ka prasītāja, atbildētāja fiziskas personas maksātnespējas procesā, būtu atguvusi tikai daļu no kopējā prasījuma jeb 183,06 *euro*.

[3.8] Atbildētāja bankrota procedūrā nesegto kreditoru prasījumu pamatparāda summa bija 1 025 858,30 *euro*. AS "Swedbank" prasījums - 1 023 207,76 *euro* un Rīgas domes Pašvaldības ieņēmumu pārvaldes - 2 650,54 *euro*. Pieņemot, ka atbildētājs būtu savlaicīgi iesniedzis kreditora prasījuma pieteikumu un tas tiktu atzīts pilnā apmērā, prasītāja, saistību dzēšanas procedūrā, varētu pretendēt uz 3,45% no kopējā kreditoriem novirzāmā maksājumu apmēra. Ievērojot minēto, kā arī to, ka atbildētājs visā saistību dzēšanas procedūras laikā kreditoriem novirzīja 1/3 no Latvijā aktuālās minimālās mēnešalgas, tiktu atgūti naudas līdzekļi 183,06 *euro* apmērā.

[4] Ar tiesas 2019.gada 14.marta lēmumu daļēji apmierināts prasītājas pieteikums par prasības nodrošināšanu, ar kuru apķīlāti tie maksājumi, kas atbildētājam pienākas no trešajām personām, tajā skaitā, naudas līdzekļus kredītiestādēs un citās finanšu institūcijās 102,60 *euro* apmērā.

[5] Tiesā 2019.gada 15.aprīlī saņemts iesniegums, kurā prasītājas pārstāve lūdz izskatīt civillietu bez viņas klātbūtnes tiesas sēdē, atzīstos neierašanos par attaisnojošu. Vienlaikus norādīts, ka prasība tiek uzturēta ar tajā norādīto pamatojumu un lūdz to apmierināt.

[6] Atbildētāja pārstāvis tiesas sēdē prasību neatzina par pamatotu, uzturot paskaidrojumos norādītos argumentus.

[7] Nekonstatējot Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos iemeslus lietas izskatīšanas atlikšanai, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, tiesa atzīst par iespējamu izskatīt lietu bez prasītājas pārstāves klātbūtnes tiesas sēdē.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, un noklausījusies atbildētājas pārstāvja tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

[9] No Tiesu informatīvās sistēmas Uzņēmumu reģistra datu bāzes un lietas materiālos esošās Lursoft izziņas (7.-9. un 74.lietas lapa) izriet, ka 2018.gada 31.maijā pasludināts prasītājas maksātnespējas process. Laikā no 2008.gada 29.februāra līdz 2015.gada 11.novembrim un 2017.gada 28.augusta līdz 2018.gada 1.jūnijam atbildētājs bija kapitālsabiedrības izpildinstitūcijas loceklis, no 2015.gada 29.decembra līdz 2017.gada 28.augustam - /pers. C/ un no 2012.gada 8.maija līdz 2015.gada 29.decembrim - /pers. D/. Izpildinstitūcijas locekļi bija tiesīgi pārstāvēt kapitālsabiedrību atsevišķi.

[9.1] Saskaņā ar ierakstu Uzņēmumu reģistra Maksātnespējas reģistrā (12.lietas lapa) 2013.gada 4.decembrī pasludināts atbildētāja maksātnespējas process un 2018.gada 18.jūlijā - izbeigts. Minēto apliecina arī maksātnespējas procesa administratora paziņojums par bankrota procedūras pabeigšanu (15.-16.lietas lapa). Uz maksātnespējas procesa administratora pieprasījumu (13.-14.lietas lapa) atbildētājs kreditoru sarakstā cita starpā norāda prasītāju ar parāda summu 36 700 *euro*.

[9.2] Atbilstoši prasītājas bilancē norādītajam (26.-35.lietas lapa), atbildētājs ir debitors ar parādu 36 700 *euro* apmērā.

[9.3] Atbildot uz prasītājas brīdinājumu nokārtot parādsaistības 36 700 *euro* apmērā, atbildētājs informē, ka prasītāja bija tiesīga pieteikt kreditora prasījumu atbildētāja maksātnespējas procesā. Viņa maksātnespējas process ar tiesas 2018.gada 19.jūlija lēmumu tika izbeigts, atbrīvojot atbildētāju no saistībām un kreditors ir zaudējis savas prasījuma tiesības, jo saistībai iestājies noilgums (10.-36.lietas lapa).

[10] Kā atzīts tiesību doktrīnā, likumu neaizrādīšana un pat nepareiza aizrādīšana neatņem prasītājam iespēju panākt taisnīgu tiesas aizsardzību, vēl vairāk tādēļ, ka *jura novit curia* - tiesai pašai jāzin likumi un jāpiemēro tie ne tikai pēc likuma burta, bet arī pēc likuma gara (Bukovskis V. Civilprocesa mācību grāmata, Rīga, 1933., 305.lp.).

[11] Izskatāmajā lietā nošķirams atbildētāja, kā fiziskas personas maksātnespējas process, kas ir izbeigts, atbrīvojot parādnieku no saistībām pret kreditoriem, kuri noteiktā termiņā pieteikuši savus prasījumus. Un atbildētāja, kā prasītājas izpildinstitūcijas locekļa, atbildība prasītājas maksātnespējas procesā.

[11.1] Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs fiziskās personas maksātnespējas pasludināšanas brīdī - 2013.gada 4.decembrī, bija prasītājas

debitors par saistībām 36 700 *euro* apmērā. No Maksātnespējas likuma 73.panta neizriet atbildētāja un /pers. D/, kā prasītājas izpildinstitūcijas locekļu, obligāts pienākums iesniegt kreditoru prasījumu. Taču šāds pienākums izriet no Maksātnespējas likuma normām - nodrošināt kreditoru prasījumu apmierināšanu (Maksātnespējas likuma 4.pants).

[11.2] Atbilstoši Civillikuma 1402.pantam, saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma. Neatļauta darbība civiltiesībās var izpausties gan līguma vai cita darījuma pienākumu nepildīšanā, gan ārpuslīgumiskā citas personas aizskārumā (deliktā). Veikt neatļautu darbību nozīmē kaitēt kreditoram, nodarīt kaitējumu. Ar vārdu „kaitējums" apzīmē neatļautas darbības kaitīgās sekas (K.Torgāns. Saistību tiesības. I daļa. Mācību grāmata.-Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2006, 172. un 179.lpp.).

[11.3] Neatļauta darbība ir formulēta kā atklāts juridisks jēdziens, kas piepildāms ar saturu katru reizi no jauna (no gadījuma uz gadījumu) (Latvijas Republikas Augstākā tiesas Civillietu departamenta 2018.gada 15.marta spriedums lietā Nr.SPC-5/2018).

[11.4] Atbildētājs un /pers. D/, neiesniedzot prasītājas kreditora prasījumu 36 700 *euro* apmērā atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas procesā veikuši neatļautas darbības, kā rezultātā prasītājai ir nodarīti zaudējumi, jo prasītājai, kā kreditorei, bija tiesības paļauties, ka tā saņem vismaz daļēju apmierinājumu no atbildētāja saistībām.

[11.5] Atbilstoši Maksātnespējas likuma 164.panta ceturtās daļas 2.punktam pēc saistību dzēšanas procedūras pabeigšanas netiek dzēsti prasījumi no neatļautas darbības. Saskaņā ar Maksātnespējas likuma 65.panta 8.punktu pēc juridiskās personas maksātnespējas procesa pasludināšanas administrators izvērtē un ceļ tiesā prasības pret juridiskās personas pārvaldes institūciju locekļiem un kapitālsabiedrības dalībniekiem (akcionāriem) par viņu nodarīto zaudējumu atlīdzību [..].

[11.6] Komerclikuma 169.pants reglamentē valdes locekļu atbildību. Saskaņā ar šā panta otro daļu, valdes locekļi solidāri atbild par zaudējumiem, ko tie nodarījuši sabiedrībai. Minētais valdes locekļu solidāras atbildības princips izriet arī no Komerclikuma 221.panta pirmās daļas un septītās daļas, kuras noteic, ka valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību, valdes locekļi no sava vidus ievēlē valdes priekšsēdētāju, kas organizē valdes darbu. Atbilstoši Komerclikuma 222.pantm, valdes locekļi vada sabiedrību tikai kopīgi. Valdes locekļa solidāru atbildību izslēdzošs apstāklis ir pierādījums par to, ka viņš rīkojies kā krietns un rūpīgs saimnieks. Tādējādi atbildētājam un /pers. D/, pildot sabiedrības valdes priekšsēdētaja un valdes locekļa pienākumus bija pienākums, kā krietnam un rūpīgam saimniekam, rūpēties par prasītājas saimnieciskās darbības veikšanu, mantas saglabāšanu un interešu aizsardzību.

[11.7] Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2012.gada 25.janvāra spriedumā lietā Nr.SKC25/2012 pausta nostāja, ka vispārīgi Civillikuma noteikumus par delikttiesisko atbildību var piemērot pret sabiedrības valdes locekļiem par kaitējumu, kas ar neatļautu darbību izdarīts trešajai personai (sk.Civillikuma 1635.-1650.pantu), taču attiecībās ar sabiedrību likums pret valdes locekli izvirza stingrākas prasības, un proti, valdes loceklim kā sabiedrības dalībnieku uzticības personai, kuram uzticētas svešas mantas pārvaldīšana, jāsekmē sabiedrības mērķu sasniegšana - dalībnieku ekonomisko interešu realizācija. Līdz ar to, valdes locekļiem ir pienākums būt lojāliem gan pret sabiedrību kā patstāvīgu tiesību subjektu, gan arī pret visu tās dalībnieku ekonomiskajām interesēm (skat., piemēram, Komerclikuma 171.pantu, 221.panta ceturto daļu, 224.panta sesto daļu, 304.panta trešo daļu, 304.pantu, 306.pantu, 309.pantu), pildot pienākumus kā krietnam un rūpīgam saimniekam atbilstoši Komerclikuma 161.panta pirmajai daļai (valdes loceklim kā uzticības personai, no vienas puses, ir jāmaksimizē sabiedrības peļņa, no otras puses, tai jāsaglabā sabiedrības manta).

[11.8] Ja valdes locekļa rīcība ir pretēja saprātīgai komerciālās apgrozības praksei un tiek pierādīts, ka sabiedrībai nodarīts zaudējums, konstatēta amatpersonas rīcība un pastāv cēloņsakars starp amatpersonas rīcību un nodarītajiem zaudējumiem, tad apstāklim, ka valdes locekļa rīcība nesatur ļaunprātīgu tiesību aizskārumu, nav tiesiskas nozīmes, jo viņš ir atbildīgs par katru, tostarp vieglu neuzmanību (Sk. A.Strupišs. Komerclikuma komentāri III B daļa. Komersanti. XI sadaļa. Kapitālsabiedrības (134.-184.panti). Izdevējs: SIA „A.Strupiša juridiskais birojs", 2003, 143.-152.lp.).

[11.9] Atbilstoši Civillikuma 1779. pantam katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Zaudējumi ir katrs mantiski novērtējams pametums (Civillikuma 1770.pants) jeb mantas samazinājums, zudums vai bojājums, kā arī peļņas atrāvums, papildu izdevumi vai citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas. Zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas tad, kad vienlaicīgi pastāv šādi priekšnoteikumi jeb atlīdzības pamati: prettiesiska rīcība, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību.

[11.10] Tā kā vaina ir individuāla kategorija, tad katram valdes vai padomes loceklim tas jāpierāda individuāli. Pierādīšana nav obligāta, taču tā ir valdes vai padomes locekļa interesēs, lai atbrīvotos no atbildības (A.Strupišs. Komerclikuma komentāri III B daļa. Komersanti. XI sadaļa. Kapitālsabiedrības (134.-184.panti). Izdevējs: SIA „A.Strupiša juridiskais birojs", 2003, 149.lp.).

[11.11] Likumdevējs prasījumus, kas izriet no neatļautas darbības, ir atzinis par tik būtiskiem (jo radušies nevis neveiksmīgu finansiālu darījumu, bet gan parādnieka izdarītā pārkāpuma rezultātā), ka tie nav dzēšami pat fiziskās personas maksātnespējas procesā. Līdz ar to, parādnieks nav atbrīvojams no šīm saistībām pat tādā gadījumā, ja kreditors nav terminā iesniedzis savu prasījumu Maksātnespējas likumā noteiktajā kārtībā.

[11.12] Civillietas materiāli un atbildētāja paskaidrojumi apliecina, ka atbildētājam pastāv parādsaistības pret prasītāju 36 700 *euro* apmērā. Neskatoties uz faktu, ka atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas process tika izbeigts, atbrīvojot viņu no atlikušajām saistībām pret atzītajiem kreditoriem, šāds apstāklis pats par sevi neizslēdz iespēju, ka atbildētāja fiziskās personas maksātnespējas process varēja tikt izbeigts, neatbrīvojot parādnieku no saistībām, tādējādi atjaunojoties kreditoru prasījumiem, t.sk., prasītājas par parāda summas piedziņu pilnā apmērā. Līdz ar to, tiesas ieskatā, prasītājas prasījums ir apmierināms.

[12] Atbilstoši Civilprocesa likuma 93.panta pirmajai daļai un 96.panta piektajai daļai tiesa pierādījumus neiegūst, bet pamato spriedumu uz lietas dalībnieku iesniegtajiem pierādījumiem un sniegtajiem paskaidrojumiem.

[13] Ņemot vērā to, ka prasība tiek un apmierināta un prasītāja saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punktu atbrīvota no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva 1 768 *euro* apmērā un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,46 *euro* (2.lietas lapa) apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8.panta pirmo daļu, 92.-97., 189.-193. un 204.[1]pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu maksātnespējīgajai SIA "/Nosaukums/", reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, zaudējumus 36 700 *euro* (trīsdesmit seši tūkstoši septiņi simti *euro*) apmērā.

Noteikt maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" tiesības saņemt likumiskos 6 procentus gadā no zaudējumu summas līdz sprieduma pilnīgai izpildei (izsoles dienai) ar noteikumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Samaksa veicama maksātnespējīgās SIA "/Nosaukums/" bankas norēķinu kontā /konta numurs/ AS "PrivatBank".

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu 1 768 *euro* (viens tūkstotis septiņi simti sešdesmit astoņi *euro*) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,46 *euro* (pieci *euro* un 46 centi).

Valsts nodeva maksājama - saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, bankas norēķina konta Nr.LV55 TREL 1060 1909 1120 0, saņēmēja banka: Valsts kase un BIC kods TRELLV22. Iemaksas mērķī norāda civillietu identificējošu informāciju.

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi maksājami - saņēmējs: Tiesu administrācija, reģistrācijas Nr.90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods: TRELLV22 un bankas norēķinu konta Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0. Maksājuma mērķī norāda ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kodu – 21499 un civillietu identificējošu informāciju.

Lai netiktu uzsākta tiesas sprieduma piespiedu izpilde, tiesas izdevumu samaksu apliecinoši dokumenti iesniedzami Rīgas rajona tiesas (Jūrmalā) kancelejā.

Noteikt /pers. A/ tiesas sprieduma labprātīgu izpildi 10 dienu laikā no tā likumīgā spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no tā pasludināšanas dienas Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese **G.Viļumsone**